

A GUÁVA

Zoltán György
Zol-Gém Kft.

Egy leginkább Dél-Amerikában élő terebélyes fafaj, aminek gömbölyded termése édeskés, savanykás zamatú, C-vitaminban gazdag és még éretlen formában is fogyasztják.

ELŐFORDULÁSA

A faj Kolumbiában, Mexikóban, Peruban és az USA-ban honos, de Ausztráliától Vietnámig igen sok országban elterjesztették. A faj főként a viszonylag nyitott térségekben, a szavanna és a cserjés közötti átmeneti zónákban fejlődött ki, egyes térségekben fél hektáron 100 növény is található sűrű bozótokban, átlagos sűrűsége azonban 1–5 példány/hektár.

JELLEMZŐI

A guáva (*psidium guajava*) egy nagy, kétszikű cserje vagy kis méretű örökzöld fa, átlagos magassága 3–10 méter. A törzsek görbültek, a folyamatosan hámló, vékony kéreg színe világos/vöröses barna. A gyökérszövet főként felszíni és igen kiterjedt. Vannak mély gyökerek is, de kifejezett karógyökér nincs. Levelei ellentétes állásúak, melléklevelek nincsenek. A levélnyél rövid (3–10 mm), a levelek formája hosszúkás téglalap/ovális, méretük 5–15x4–6 cm.

A guáva egy igen szívós faj, a termőhelyi adottságok széles skáláját képes elviselni. Terméseredményei 23–28 °C éves közepes hőmérsékletnél a legjobbak. Nyugalmas szubtrópusi környezetben, kultúrnövény változattól függően a fák elviselik az enyhe fagyokat is, virágzáshoz és gyümölcserleléshez

elegendő számukra 3,5–6 hónap 16 °C feletti hőmérséklet. A tengerszint feletti 1500 méteres magasságig hoz gyümölcsöt, és 2000 méter magasságig életképes.

FELDOLGOZÁSA ÉS FELHASZNÁLÁSA

A fa gyümölcsének minden része ehető, íze a nagyon savas és az édes között váltakozik, a legjobb minőségű gyümölcsök édesek és enyhén savasak. Illata kellemes, magas A- és C-vitamin, valamint pektintartalma van. Egyes változatai friss gyümölcsként kerülnek piacra, míg másokat a konzervipar dolgoz fel számos formában (konzervgyümölcs vagy közepső

terméshéj édes szirupban, dzsemek, zselék, gyümölcslevek, stb.) Héját salátákhoz és pudingokhoz használják fel. Ázsiában az éretlen termést is kedvelik cukorral és fahéjjal ízesítve.

Miután bőségesen áll rendelkezésre, fája nagyszerű tűzifa és faszénforrás. A szíjácsa világosbarna, a geszt barna vagy vöröses. A fa közepesen szilárd és tartós, szerszámnyelvek és kerítésoszlopok készülnek belőle, használják az ácsiparban és esztergályozzák is. Levelei és kérge festésre és cserzésre használható. Az éretlen termést, levelét, gyökerét és kérgét is hasmenés ellen alkalmazzák a népi gyógyászatban. ■